

Teosesittelyt

Linda Mattsson

Maalaukseni esittävät pirstaleista arkea. "Pelastus ja Ostokset" ovat teoksia joissa olen kiireen keskellä yrittänyt ehtiä pohtia näkemääni. Näkymä hajoaa väreiksi ja muodoiksi. Värien loisto pelastaa epätoivolta, ja maalaaminen on mahdollisuus olla läsnä ja siirtyä hetkeksi johonkin toiseen, aistivampaan rytmiin.

"Waiting for connection" on maalattu havainnosta tehdyn piirrustuksen pohjalta, jonka piirsin Pasilan aseman ylätasanteelta alas odotusaulaan katsoen. Tarkkailin ihmisiä jotka tulivat ja menivät. Mietin minne he olivat menossa, ja mitä he ajattelivat, heidän vaihtuessa kokoajan.

Cecilia Ebbe Belinskij

Viime vuosina olen taiteellisessa työssäni tutkinut ikonitaidetta sekä suhdettani ortodoksiseen kirkkoon. Olen syventynyt ikoneissa esiintyviin symboleihin pohtien niiden roolia ja merkitystä nykypäivänä - mitä ne symboloivat ja mitä ne olivat ennen kuin kristinusko nieli ne omakseen? Mitä niille tapahtuu, kun maailma niiden ympärillä muuttuu?

Töissäni toistuvat usein samat hahmot, kuten ihminen ja kuu. Viime aikoina myös äiti ja lapsi, joita olen käsitellyt myös omasta näkökulmasta tuoreena äitinä. Ortodoksinen kirkko näyttäytyy usein patriarkaalisena, mutta äitiys ja Jumalanäiti ovat keskeisiä aiheita ikonitaiteessa. Koen jatkavani tätä perinnettä kuitenkin kirkkotaiteen ja Madonna-kuvien ulkopuolella.

Tunnen vetoa vanhoihin kuviin. Ikonitaide tuntuu ajattomalta, pysähtyneeltäkin. Minua kiehtoo siitä traditiosta ammentaminen tänä aikana, kun maailmassa tuntuu olevan niin vähän pysyvyyttä.

Julia Masalin

"Tulppaani"

Maalauksessa tutkin herkkyyden ja särkyvyyden suhdetta ympäristön ankaruuteen. Teos suhteutuu näyttelyn teemaan metologiansa kautta, luonnon hitaan tarkkailun ja läsnäolon prosessina.

"Harmaa"

Teoksessa olen tutkinut komposition ja värien kautta tunnetta, mitä tunsin lapsuudessa valtavan kokoisessa betonikirkkossa. Pohdin teoksessa kristinuskoa järjestelmänä ja estetiikkana, joka elää kulttuurin sisällä eri yhteyksissä myös kirkon ulkopuolella ja edustaa

täysin eri suhdetta läsnäoloon kuin nykykulttuurimme. Toisaalta suhteeni kristinuskoon on tunteellisesti hyvin ongelmallinen ja prosessi uuden, henkilökohtaisemman suhteen löytämiseksi siihen on asia jota tutkin myös tämän teoksen kautta.

Niels Lipasti

“Nest of The Dying Species”

Tervatulle, karkeasti veistetylle puulle koverrettu pesä, jonka sisällä lepää kivinen muna kuparisessa pesäaineksessa. Pesää vartioivat kahden linnun luurangot. Teos on surumielinen muistomerkki katoavalle luonnolle. Se symboloi kuolevaa faunaa ja hupenevaa biodiversiteettiä, seurausta ilmastonmuutoksesta ja ihmisen toiminnasta. Pesä, jossa elämä ei enää kuoriudu, vaan on kivettynyt.

Maria Rannanheimo

Kokoelma valokuvateoksia tunnustelee näkymiä ja tuntumia todellisuuksien ja surreaalisen rajamailla häilyvään, ulos jostain ja jotain kohti, väleissä aukevaan. Koitamme muistaa keitä olemme, mitä olemme ja mikä on mitäkin. Hahmottaa olemustemme muotoutumia, olomuotoja, niiden limittymistä ja ulottuvuuksia.

Kun katsomme pelkistetyn, tajuntaamme formatoivan keinotekoisen tarkkarajaisuuden ohi, alle, läpi, sopivan vinosti kohti, välillä on sumeaa, on itse myös ääriviivoiltaan epätarkka ja suhteessa muuhun yhä uudelleen hahmotuva. Otan valokuvan ennen kuin käsitän miksi. Ne ovat usein arvoituksia jotka avautuvat vähitellen.

Johanna Lindholm

Tarkastelen maalauksissani ihmiskehoa muistojen, muutoksen ja läsnäolon paikkana. Hahmot jäävät osittain peittoon, kasvot kääntyvät pois tai sulautuvat ympäristöön, jolloin huomio kääntyy tunnistamisesta ja lukemisesta keholliseen kokemukseen. Työskentelen hitaasti, kerrostamalla maalaus pintaa, tutkimalla eri materiaalien käyttäytymistä toistensa rinnalla, pyyhkimällä pois ja työstämällä alueita uudestaan - toivoen tämän hidastavan myös katsomiskokemusta teosteni äärellä.

Nopean kuvavirran äärellä maalaukset eivät pyri tarjoamaan välittömästi avautuvaa ja selittyvää kuvaa, vaan ehdottavat viipymään ja rakentamaan merkityksiä vähitellen. Näen maalaamisen mahdollisuutena tutkia läsnäoloa aikana, jossa huomiomme jakautuu yhä sirpaleisemmin. Teoksissani ihmisruumis näyttäytyy muuttuvana, haavoittuvana ja osin tunnistamattomana - paikkana, jossa yksityinen kokemus voi avautua myös yhteiseksi.

Isac Aulen

Digitaaliset kuva- ja videosyötteet muovaavat maailmankuvaamme. Ne luovat illuusion todellisesta maailmasta, vaikka kyseessä on poliittisten tai taloudellisten intressien ohjaama valmis narratiivi. Teokseni kyseenalaistaa tämän näennäisen puolueettomuuden, jota nykyalgoritmiensa aikana on lähes mahdotonta saavuttaa.

Algoritmeista on tullut näkymättömiä haamuja, jotka kontrolloivat sitä, miten havainnoimme yhteiskuntaa. Maalauksen lähtökohta on henkilökohtainen. Välttääkseni liian suoraa tarinankerrontaa päätin kuvata hetkellistä tunnelmaa mosaiikkimaisen sarjan avulla. Teosrakenne heijastaa sosiaalisen median (kuten TikTokin ja Reels-videoiden) jatkuvaa virtaa, jossa huomiomme pirstaloutuu.

Eero Koistinen

“The Party is Officially Over”

Teokseni syntyi Instagram Reelin pohjalta, jossa ruotsalainen räppäri Yung Lean toteaa: "The party is officially over". Hän on kanssani saman ikäinen, syntynyt vuonna 1996. Videossa hän sanoo, että nykyään on cool olla selvinpäin, tehdä yksinkertaisia asioita ja nauttia elämän hiljaisemmasta puolesta - esimerkiksi tekemällä puupiiirroksia.

Juhlat tosiaan tuntuvat olevan ohi. Tämä installaatio perustuukin tunteisiin, joita usein on läsnä juhlinnassa. Toisaalta illanvietot voivat olla hapuilua kohti onnellisia hetkiä ja unohtumattomia muistoja, toisaalta yön pimeydessä vaanivat jokaisen henkilökohtaiset demonit.

Harmaus, ajelehtiminen ja tyhjiys ikuistuvat installaatiossa.

Teos yhdistelee nostalgisia valokuvia yön pimeydestä, piirroksia, jotka on tehty sängystä ulos tuijotellessa, sekä maalauksia, jotka pyrkivät etsimään rauhaa elämän yksinkertaisista asioista. Nostalgian kullatessa muistoja saapuu myös tilaa uudelle. Mitä se on, en vielä tiedä.

Milka Mansikka

“Suojelija/protector”

Teos yhdistelee eri luonnon- ja elämänmuotoja. Se esittää jotain, mitä ehkä joskus oli tai tulee olemaan. Orgaaniset pinnat sulautuvat toisiinsa luoden illuusion jostain tutusta - esimerkiksi lonkkaluusta tai kyyhkysen siivistä. Siipimäiset seinämät kutsuvat katsojan halaukseen. Ne tarjoavat turvan ja paikan, jossa levätä.

“Lähtö”

Luonnossa esiintyvien muotojen lisäksi minua kiinnostavat myös urbaanimmista

ympäristöistä löytyvät muodot ja jäljet sekä niiden sekoittuminen toinen toisiinsa. Kaduilla kävellessäni pidän aina katseeni tiukasti maassa, sillä minua kiinnostavat pienet säröt kaupunkikuvassa - kuten huonosti katuun maalatut maalimerkinnät tai halkeamat betonissa. Maalaus syntyi jonkun muun sattumalta jättäneestä jäljestä, jonka päälle ensilumi oli satanut. Poimin muodon mukaani ja maalasin sen.

Lähestyn näyttelyn aihetta kaaoksen ja sattumanvaraisuuden näkökulmasta. Tutkin luonnossa - ja ylipäättään elämässä - esiintyviä sattumia ja "virheitä" ja usein nämä toimivat teoksieni lähtökohtina. Täydellisyyteen ja kontrolliin keskittyvässä yhteiskunnassa haluan kääntää katseen pois hallinnasta kohti epäjärjestystä ja epätäydellisyyttä. Vaikka pyrkimys hallinnan tunteeseen on ihmiselle luontainen on se lopulta tarpeena mahdoton tyydyttää.

Teoksillani pyrin syleilemään hallitsematonta - ylistämään haurautta ja hapertumista.